

ह. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ घुळें.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह —

ग्रंथ क्रमांक ४३५:वे ५५ (३११)

ग्रंथ नाम गीता भगवत्

विषय म. वेदांत.

क्र. नं. ३७

४३४ वं. ४४

मराठी

वेदान्त

भगवद्गीता भाग्यमक

उक्तेश्वर

क-हाड साहित्यार्थदेव

(1)

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीसरस्वत्येनमः ॥ श्री
॥ कृष्णायनमः ॥ श्रीशीवाहेतुगुरवेनमः ॥ ॐ
॥ नमो प्रेमभावं सदाविघ्नराया ॥ हरेअधी
॥ अज्ञानधावं बराया ॥ हरीचीपदेंध्यावयाबु
॥ दिनाना ॥ त्वरेदेवउनिबोली जेतनाना ॥ १ ॥
॥ श्रीनमोश्रीहरीरुक्मीणीआदिमाया ॥
॥ जिहीघेतलिदोनिरुपेरमाया ॥ जयाची
॥ कृपायाअसभाव्ययोनी ॥ पतिश्रीपती
॥ असाकीअयोनि ॥ २ ॥ प्रणम्यशंकर
श्रोतेजनत्यांसिकेले ॥ वरप्रदानी
मनजेभूकेले ॥ ३ ॥ तेबोलतीसकृप
पूण्यराशी ॥ ४ ॥ गीतालिहीतारकजेज
नासि ॥ ५ ॥ जेंकळसांगेहीअनुनाशी ॥
दावीहरीविश्वरूपेतयासि ॥ तेमुउगीता
भगवंतवाणी ॥ ब्रह्मादिदेवासजिचिसि
षी ॥ ६ ॥ गहनतेनकळेइतसंजनासि ॥ ह्य
गानिअर्थप्राकृतविंबचनासि ॥ कवीवरी
रचलीबरवीजना ॥ सरसभावमुखाधिकना
उणा ॥ ७ ॥ समश्लोकतोयुकहोवाजनाचा ॥

(2)

ह्यराटी गीशरवेदहर्ता मनाचा ॥ करीतूळ
 सीदासते दोहराही ॥ ताया मासी गाभीर्यता
 फार पांही ॥ ६ ॥ मुक्तेश्वरी बंधनवो वीयाचें ॥
 अदरी विंकासम अर्थयाचें ॥ एवंगी न्ही हेमी
 कतां त्रिवेणी ॥ करी जना मुक्तता सी त्रिवेणी ॥
 ॥ ७ ॥ प्रयांगी जना मुक्तिपावना दिकाने ॥ ह्युणे
 निअसे बोली जेश्री शुकाने ॥ त्रिवेणी वगीता
 माक्षीरो गी अभागी ॥ पढ ऐकतां युतया
 साम्यभागी ॥ ८ ॥ ह्युणे विधाप्रार्थितसे रव
 कासी ॥ प्रयांग गंगादीन दुर्बलसी ॥ ह्युणे
 निमोने श्रवणी धरावे ॥ वाग्देवताचे वळ
 आवरावे ॥ ९ ॥ येथुनि आता मग वरी ताहे ॥
 नाश्री अघा निश्चल चितराहे ॥ करावया
 किले नयं वकाने ॥ सयो जिले हे धरी जेशुकाने ॥
 ॥ १० ॥ ॥ नमो स्तुते व्यास विशाल बुद्धे ॥ ११ ॥
 ॥ यदंघ्री कमळादं देताय त्रयनिवारणे ॥ तार
 ॥ कंदिपदेवं देश्री गुरोः प्रणमाम्यह ॥ १२ ॥ ॥
 ॥ ॥ प्रसन्नपारी ज्ञाताय तोत्रवेत्रैक ॥ १३ ॥
 ॥ श्री ॥ ॥ धतराष्टवाव ॥ ॥ श्री ॥

(3)

॥ धृतराष्ट्रस्य संज्ञया ॥ धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे
॥ ब्रह्मया ॥ कवरव पांडव मिळोनिया ॥ तेथे
॥ कायकायकरताली ॥ १ ॥ संज्ञयस्येण रायासी
॥ पांडव सैन्यपरीयेरी ॥ राजासांगे शेणा
॥ पासि ॥ तयात्रवळ येउनीया ॥ २ ॥ आर्चोर्था
॥ पांडव सैन्य पाहे ॥ दृपदपुत्रे रचना के जीहे ॥
॥ हात् शारीथ होय ॥ बुद्धी बळें आधीकु ॥ ३ ॥
॥ युधामन्युपुत्रकमी बहुत ॥ उत्तमो जाधीर्थ
॥ वंत ॥ सभद्रेय आणी द्रुपदाचे सुत ॥ हे सर्व
॥ ही माहारथी ॥ ४ ॥ आह्मांमध्ये जीविशास्य ॥
॥ ते तू ऐक गाही जशेसा ॥ माझीया सैन्यांत
॥ सुभय ॥ ते तू जलागिंसो गतो ॥ ५ ॥ तूं आ
॥ णी भीष्मकर्ण ॥ कृपाचार्या निति संपूर्ण ॥
॥ अश्वत्थामा विकर्ण ॥ साम देती ऐसेह ॥ ६ ॥
॥ आणी कही बहुत वीर ॥ मासा निमित्ये मर
॥ णार ॥ नानाशास्त्रे प्रहरणार ॥ सकळ
॥ कुशाळ युध्दासि ॥ ७ ॥ अमची सेना आसे
॥ गाही ॥ भीष्मरक्षी ताहे प्रोटी ॥ त्याची
॥ सेना बळ हीनथो डी ॥ भीमरिबेरो बळाने ॥

(4)

ठायीं ठायीं रणभूमि शी जल न करा वें भीष्मा
सि॥ तो तूलां समस्ता सी॥ रक्षील जाण
प्रतापे॥ ॥ वडील भीष्म प्रतापी या॥
(दुर्घो धनाहर्ष उपजावया॥ सिहनादकरो
निया॥ प्रतापे सांखवा जवी॥ ॥ मग
साख आणी भेरी॥ पणवानके उनी करी॥
अवधी गजली येकर सी॥ थोर नाद जा
हला॥ ॥ श्वेत घोडे महा रथी॥ वरी
पांडु वशी पाति॥ दिव्य सांखध उनी हती
॥ वाजवीने मजा हा लें॥ ॥ पांच जन्य
धेतला कलें॥ देवते देतो वीर अजुर्ने॥
भीम वृकोदर तेणे॥ पांडु सांखवा ज
वाज विला॥ ॥ अनंत विजय गजरे॥
वाजवीला युधिष्ठिरे॥ नकुळ सहदे
व वीरे॥ मणीपुष्यक वाजु विलें॥ ॥
काशी राजधनुर्धर॥ शिंखडी माहा
रथी वीर॥ धृष्टद्युम्न वीरा रथीर॥
साची की अपराजित॥ ॥ द्रुपद द्रो

(5)

द्रोपदीचे सुत ॥ रुभद्रा पूत विख्यात ॥ हेमी
वोनिसमस्त ॥ वेगवाले शंखवाजविले ॥ ॥
तयानादाचे निगजरें ॥ इमदुमीली पाताळसि
खरें ॥ दुर्बोधनासिद्धः खानबभरें ॥ हृदयफुटत
खेदाने ॥ १ ॥ सिद्धजालेदळभार ॥ हेअवश्वरी
कपीवीर ॥ देखोनीशास्त्रपडीभर ॥ धनुष्यवाही
ले ॥ ॥ आगारायाभूपति ॥ अर्जुनबोलेकेरा
वाप्रति ॥ दोसेन्यातनियति ॥ रथनेईजे ॥ ॥
मीपाहेनसर्वाणि ॥ युद्धउत्कंयकवणासि ॥ मज
हतेकामारविसे ॥ चारणामध्येकेरावा ॥ ॥
दुर्बुद्धीकवावापति ॥ इष्टईछुंअहति ॥ कोण
कोणतेनिरुते ॥ पाहेनदृष्टी ॥ ॥ आगाधत
राष्ट्राया ॥ ऐसेअर्जुनबोलेनिया ॥ कल्ले रथ
नेहुनिया ॥ दोसेन्यातच्छापिला ॥ ॥ भी
ष्ममुख्यकरोनि ॥ पृथ्वीचेराजेमिळोनि ॥ कवरव
मिळालेंदुखुनी ॥ अर्जुनपाहेते ॥ ॥ पार्थस
र्वत्रहीदेखे ॥ पितृव्यपीतामहविषेरो ॥ आचार्य
भ्रातृपुत्रअनेक ॥ पुत्रसखेअवघेचि ॥ ॥ श्व
भूरसोयरेदोसेनीं ॥ बंधुगर्वातेजाणेनि ॥ रु
पाउपजलीमनी ॥ कोंतेव्यबोलांलागला ॥ ॥
पाहेंपरमकृपेकरुनि ॥ विषादपावलेअसेमन ॥
युध्यकरुंइछितेखजन ॥ श्रीकृष्णदेवा ॥ ॥

दुःख होतसे गात्रा सि॥ मुख रोषिते ऋषिकेशी ॥
 कंपरो मांच अंगा सि॥ असि स्थिति॥ जाहा ली ॥
 धनुष्य पडे हंती हनि॥ त्वचा थड थडी दी ली करु
 नि॥ मीराक्त नरा हा वया लागु नि॥ मन माझे भ्र
 म तसे ॥ ॥ अपुले स्वजन म्या मारु नि॥ मज
 सुख व्हावे नु पजे मनी॥ विपरीत चिन्ह ही सती
 नयनी॥ केशा वरा या मज ॥ ॥ कळा जया चि
 चाड नाही॥ राजसुखा चि गाडी काही॥ राज्य
 भोग सकवही॥ नलगे मज स्वामी ॥ ॥ ज्या का
 रणे भोग ब हुत॥ आपण हो तो जिई छित॥ प्राण
 धन मन गको निस मस्त॥ युद्ध आले सर्व ही॥
 पित्र पुत्र पक्षिंचे॥ वडी लभी भ्र आ मुचे॥ शे
 ण गुरु बोली जे वाचे॥ माझे महु णे अवचे च्च॥
 ॥ हे मज मारी ती जरी॥ मी यां ले न मारी ॥ त्रे
 लो क्य रा ज्य त्रा ले जरी॥ एथी चा कोण हे वा ॥
 धतरा इ पुत्र मारो नि॥ सुख न वाटे मासे म
 नी॥ शास्त्रे मारी तां पाप पा उनि॥ हे कवी घुडे
 श्री हरी ॥ ॥ ह्यु णो निया नारा यण ॥ न मा
 री बंधू ते जाणा ॥ या ते जीव धु नि ॥ कैचे सुख
 मज ॥ ॥

(7)

जयावंशीकुलक्षयजाला ॥ भयाचाकुला
च्यारबुजाला ॥ हावीचारत्याहीसोंडीला ॥ मि
त्रदोहीपातक ॥ पापजालीयावरी ॥ नाराया
वलीनारी ॥ कुळधर्मबुडाल्यावरी ॥ हरीपाप
लागेल ॥ ॥ जावंशीकुलक्षयजाला ॥
त्याचाकुळधर्मबुडाला ॥ धर्मगेलीयावरीकु
ळा ॥ पापवंराहोतसे ॥ ॥ कळाअधर्मजा
लियावरी ॥ दुष्टहोतिकुळाच्यानारी ॥ धर्मब
ळलीयावरी ॥ वर्णसंकरहोतसे ॥ ॥ वर्ण
संकरजालीयावरी ॥ कुळबुडेपैआघोरी ॥
पिंडोडादकक्रियाअवधारी ॥ नाहीकराव
यासि ॥ ॥ मणोनिकुळघाचेदोषथोर ॥
तेणेहोयवर्णसंकर ॥ बुडेकुळधर्मअचार ॥
ज्ञातिधर्मतेही ॥ ॥ अधर्मजालियावरी ॥
नरकीवासअघोरी ॥ हेअयकींश्रीहरी ॥
स्वामीजनार्दना ॥ ॥ हेतवअश्रियथोर
राजलोभेदोषकर ॥ स्वजनमारुनिस्वर
फार ॥ इच्छितोत्री ॥ ॥ ऐसेंअर्जुनबोले
नि ॥ रथास्वालेहोउनि ॥ शोककरीमनींतया
रणात् ॥ ॥ संजयहणेरया ॥ ऐसेंअ

जुनबोलोनिया ॥ धनुषबाणराकोनियां ॥
 उखेबेसलाअसें ॥ ४० ॥ श्रीमद्भगवद्गीता
 उपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगप्रथमोऽध्यायः ॥
 संजय उवाच ॥ तं तथा ० अर्जुनं वीक्ष्य मोहयद्बुधम् ॥
 अश्रुआलेनेत्राते ॥ देखोनीतंबालिलेश्री
 कलवाचे ॥ श्रीरुद्रदेवो ॥ १ ॥ हेककमलकोये
 नि ॥ उपजलेविषमनी ॥ स्वर्गातेनासोनि ॥ अ
 पकिर्तिहोईल ॥ २ ॥ नपुसंकृपणनधरीमनी ॥
 तजयोग्यनहेजाणोनि ॥ क्षुद्रटाकोहृद
 यीहनी ॥ उठलत्वरिलउदासि ॥ ३ ॥ पार्थ
 हणेमदुसदता ॥ भीष्महोणवडीलजासु
 पूजाव्यायोग्यजाण ॥ बाणीकेवीमासु ॥
 ॥ ४ ॥ गुरुवधुनीराज्यकरण ॥ रपाहुनिभीक्षा
 अचरण ॥ वडिलवधुनिभोगभोगणे ॥
 तेरुधिरभोगजाणपां ॥ ५ ॥ अधीकगु
 णेहोइलकोण ॥ जयोत्यांकीअपण ॥ कबर
 वमारुनीयाजाण ॥ कायजीवत ॥ ६ ॥
 मजदेहीअसेभ्रमु ॥ हणोनीरुद्रासपुते

धर्म ॥ मजसुर्वाचाअसेभ्रम ॥ श्रेयतेमजसां
 गीजे ॥ ७ ॥ नदिसेअसेजेशोकनाशी ॥ शोकलो
 रोषकइंद्रियासि ॥ पावलीयात्रीदशेद्रलक्ष्मी
 सी ॥ तरीस्खनपावेमी ॥ ८ ॥ परमात्मयाचेसर्वं ॥
 अर्जुनबोलेयाभावे ॥ युद्धनकरीहाचिभाव ॥
 निश्चयकेला ॥ ९ ॥ हासौनियादेव ॥ अर्जुनास
 सांगेभाव ॥ क्रोधसांजवयाहांब ॥ उपदेशकरी
 ॐ अशोचणेंतेशोचणें ॥ जाणीवेचीबहुबोलेण ॥
 गेलीयाभीलीयाचेदुःखकारणे ॥ नकरतीच
 पंडीत ॥ ११ ॥ मजतरजराजयांशी ॥ गणीतनाहीं
 जन्ममरणाशी ॥ आणीपुढेसर्वाशी ॥ असंख्या
 त ॥ १२ ॥ जीवअसतांदेही ॥ गालतरुणवृद्धहो
 तेकाही ॥ जीवदेहधरीपाहीं ॥ सत्वधीरमोहो
 नपावती ॥ १३ ॥ माभातेइंद्रियाणें ॥ विषयअस
 तीप्राणां ॥ देशीतउल्लसणोनि ॥ असत्य
 जाण ॥ १४ ॥ स्वरुदुखतूकामातीति ॥ जेस्वरु
 दुःखातेनधरती ॥ जेउत्तमपुरुषहोती ॥ तेया
 मोक्षपावे ॥ १५ ॥ नाहीतेनुपजेकाही ॥ अहल्या
 सिअभावनाही ॥ दोहीतरोनीपणनाही ॥
 सानीपावती ॥ १६ ॥ अविनाशवंतजाणी
 जे ॥ सर्वयापकसहजे ॥ तयानाराकरुनशकी
 जे ॥ शोककरुनको ॥ १७ ॥ देहलवनाशीवंत

आत्मानाशिरहित ॥ सासिआ जानल ॥ णि जेत ॥
 पार्थाबुठयुथासि ॥ १० ॥ एसें हणतीहामारी
 तां ॥ दुसरा हणणे मारवितो ॥ दोघनेण
 तेकोण मारीतो ॥ मारणे मरणेनसें ॥ ११ ॥
 आत्मानाशरहील ॥ उपजोति राहेति
 श्रित ॥ अज पुरात नशाश्वत ॥ नाशनाही
 सर्वथा ॥ २० ॥ आत्मा अविनाश ॥ अद्वय
 हणतीत यास ॥ ऐसें या जीवास ॥ क
 वण मारुसाके ॥ २१ ॥ जीण जा लियावरी
 ॥ वस्त्रें परीधां नुनी करी ॥ कलेवरुत्य
 जोनिधरी ॥ अन्योन्य ॥ २२ ॥ रास्त्रीन
 तुटे काही ॥ अग्नीन जाठी पाही ॥
 जळ बुडवीणार नाही ॥ वायुव्याने
 नरो प्रक ॥ २३ ॥ नबुडे न तुटे रोगे ॥
 जीवव्यापुनी असें ॥ स्वानकेत अ
 वळ दिसे ॥ परी पूर्णभिरता ॥ २४ ॥
 नकळे चितीं नये अव्यक्तीं ॥ सासिअ
 वि कार्य हणती ॥ ऐसें जाणे ॥ नित्क
 ति ॥ दृशारोक करितोसि ॥ २५ ॥
 प्रकृती वासो निहोती ॥ मरणपर्यंत ही सती ॥

मा मुती प्रकृती सामावती ॥ हा शोक अ
 योऽथ ॥ २५ ॥ गोची असाष्टा विराविही
 जीव उपजे नासे ॥ हेतूला ज्ञान
 असे ॥ अर्जुना जाणो नि ऐसे ॥
 शोक ॥ स काय कारण ॥ २६ ॥
 उपजली या समृत्य ॥ मीली
 या जन्मस न्य ॥ हा ऐसा परी
 हारार्थी ॥ शोक न करी ॥ २७
 अश्वीर्य से फकोणी देखती ॥
 अश्वीर्य कोणी ऐकली ॥ ऐको
 नि विसरति ॥ अश्वीर्य शोर २८
 देहान्त्य वंत पाही ॥ जीव क
 धि ज्ञान चे का ही ॥ हा सर्वा
 भूलांचे रायी ॥ वशा शोक करुन
 (१) यो २९ ॥

(13)

स्वधर्म जाणरी जें सी म

भयारी नव्हसी अधीकारी

धर्मयु द्वाहुनि श्रेयान् सी ॥

क्षेत्रीया आधी कनसे ॥ ३१ ॥

देव ह्यण पथी सि ॥ दे

व अणी लारणा सि ॥

मुक्त स्वर्ग द्वासी ॥ क्षे

युधी क्षेत्रीया लाभु ॥ ३२ ॥

अपुला स्वधर्म सो जे नि ॥ संग्राम

न करसी रणी ॥ उत्तम श्रेय

हरा नि ॥ पावसी पापाते ॥ ३३ ॥

(13)

अधर्म अपकृति ॥ लोकनिंदाबोलती ॥ तुज
शाशु हासती ॥ तेमरणा तुल्य ॥ ३६ ॥ भयें करुति
परत सी हे कळे लरथीयासी ॥ श्री थोरपण पाव
सी ॥ तेथें पावसी अपमान ॥ ३७ ॥ बोलेन येले
बोलेली ॥ तव सामर्थ्य वेरी निंदति ॥ लाज हो
ई लक्ष्मीति ॥ हेमो देसुख ॥ ३६ ॥ मे लीया स्वर्ग
प्राप्ति ॥ वांचत्यां होसी लक्ष्मी प्रति ॥ हे धरुनी
यांचिनि ॥ उहा लागी उढी ॥ ३७ ॥ सुख दुःख स
म करोनि ॥ लाभ अलाभ धरुनी ॥ आजयो
जयो सांडो नियो इ करीतां पां पुन के ॥ ३८ ॥
बुद्धि सांख्य मतीचि ॥ सांगे न तुला मूळीची ॥
तेणे तूटे लभ वधाचि ॥ कर्त वधने ॥ ३९ ॥
निष्काम काम करणे ॥ प्रत्यवायन हे बोलणे ॥
थोया धर्मा चिनि करणे ॥ साहाय्य तरुती ॥ ४० ॥
बुद्धी निश्चयात्मक्या लागी बुद्धी येका ॥ वृह
भाच बुद्धि देखा ॥ कामुका चिया ॥ ४१ ॥ वेद वा
चापुष्टि ॥ कर्म फल लजावे सो गत ॥ अज्ञया
वसेनि श्वित्त ॥ फळ ठाको नि कर्म करी ॥ ४२ ॥
सकाम काम अचरती ॥ स्वर्ग लोकाते पा
वती ॥ पुण्य सरु लीया अंती ॥ पुनरपी भोग
भोगीति ॥ ४३ ॥ भोग भाग्यांत अनंद ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

कामना हत नर ॥ येका गता समाध ॥ तया
 चिह्न बुद्धी ॥ ४४ ॥ त्रिगुणात्मक देवज्ञान ॥
 निर्गुण होय तू अर्जुना ॥ सावे राहे हं दहो उन
 आत्मा ली आसो निया ॥ ४५ ॥ सर्व उदकीप
 हीं ॥ सर्व संपादी हृदावे गृहीं ॥ वेदशास्त्रज्ञ
 ण ते हीं ॥ ब्रह्मी मी के ॥ ४६ ॥ कर्म अधिकारी
 होउनि ॥ ते फल न भरी मनी ॥ फल ही त
 होउनि ॥ कर्म कर वा ॥ ४७ ॥ योग अच
 रुनि ॥ कर्म फल वास गत्य जे नि ॥ सिद्धि
 असिद्धि सम धरा नि ॥ जो अनु रोगी ॥ ४८ ॥
 बुद्धि योगा ही न ॥ ज्ञान योगा त इ छु न ॥
 कर्म करी फल वां को नि ॥ तू छ फल ॥ ४९ ॥
 ज्ञान अंगी कारु नि ॥ फल हर पती दो न्ही ॥
 योगा ते अंगी कारो नि ॥ कु रा व हो य ॥ ५० ॥
 ह्य णो नि योगी कर्म कर ती ॥ फल दि संगा दि
 यं ज ती ॥ जन्म बंधा वेग ले हो ती ॥ पद पा व
 ती अनाम य ॥ ५१ ॥ ज्ञान जाणी ली या ॥ ५

मोहसोगसीं तरे जन जया ॥ पावी जे जया
 ठाया ॥ वेरा ग्य पावसी ॥ ५२ ॥ श्रवण संदेह
 वाटे जरी ॥ संदेह टाकु निसावरी ॥ तेणे
 पावसी अवधा सी भ योगा ॥ ५३ ॥
 स्थित प्रज्ञाची बुद्धी कैसी ॥ योगी वर्त
 णु ककूरी ॥ योग जाली या त्या सी ॥ स्थि
 त प्रज्ञा क्षणीजे ॥ ५४ ॥ देव हणणे पार्थी ॥
 जो नात के काम मनोरथा ॥ आत्म सु
 खी स्थी सी ॥ तो प्रज्ञा बोळीजे ॥ ५५ ॥
 दुःखे निश्चय कस संगी ॥ भय भोधटा
 को निवित रागी ॥ तो मुनी ज्ञान जगा ॥
 स्थीत प्रज्ञा बोळीजे ॥ ५६ ॥ शुभ असु
 भ प्राप्त जालिया ॥ ममत्व नुते तया ठाया ॥
 अनेद बुद्धी तया ॥ त्या प्रज्ञा प्रतीक्षी ॥
 कांसव अंग जे सेहत पाय अवरी सरसी ॥
 इन्द्रिय अवरु निविशे वे ॥ तया ज्ञान प्रती
 षिले ॥ ५७ ॥ निराहरी असें ॥ विषय वर्जित
 ठली फासे ॥ त्याची वासना असें ॥ ब्रह्मद
 र्शनी ॥ ५८ ॥

पुरुष प्रेत विचक्षणु) आपण रानी आ
 सोन) इंद्रिय मनने तिहसुन) कोले या
 जाणपे) ॥६०॥ सर्वने मातक सुनि) युक्तना
 हीयोगा हुनि) यिंदी ये वस्य के ल्यानि) ॥
 तेच प्रसा प्रति सीत) ॥६१॥ विषय वेधा
 न करी) विषय संगे काम अंतरी) का
 मापा सोन को ध भारी) एसें हे निर्मोण्) ॥
 ॥६२॥ कोधा पा सोन मो हो) स्मृती वा भ्रं
 शी ठावे) स्मृती बुडालिया भोवे) मुखे
 होतसे) ॥६३॥ राग दे प्रवर्तने) तो आ
 त्मा वरा करनि) इंद्रिया संगे भोग भो
 णुनि) तो प्रसाद भोगी ला) ॥६४॥ प्रसा
 द पावली या वरी सर्व दुःखा हो यवो ह
 री) आत्म प्रसादे चित्त अ वरी) प्रतिष्ठा
 पावतो) ॥६५॥ ज्ञान विना सांपडे दुःखी) ॥
 बुद्धि विना भाव शुद्धी) ध्याना वाचु
 विना गति) को हुनि) ॥६६॥ इंद्रिया विच
 रत आसता) अवरी ना उले चिता) ॥ प्र

नासे पाहाता ॥ उदकी ना वना युवक
 या कारणे अर्जुना ॥ विषया पास व करी
 वंचना ॥ बाकी इंद्रिय वासना ॥ ते प्रज्ञा प्र
 क्षिप्तिलि ॥ ६० ॥ जे सत्री सर्व भूति ॥ ते
 समयी योगीय जीति ॥ तेथे भूताची
 जाग्रती ॥ ते वाच मुनिचि ॥ ६१ ॥ सं
 पूर्ण संमुद्रि जाण ॥ तेथे उदक ज्ञान य
 मिळोन ॥ तेवी काम नोति नाराति
 पावे ॥ ६२ ॥ सर्व काम सांडोनि ॥ सेग
 त्यागे निस्पृह होउनि ॥ मोह अहंकार
 त्यजुनि ॥ शांति पावे ॥ ६३ ॥ आशा
 ब्रह्मी स्थिति वर्तती ॥ मोह रूप से सार
 न पावती ॥ देहा अवसा निस्मरती ॥
 ते मुक्त जाण ॥ ६४ ॥ ॥ हरीः ॐ ॥
 ॥ तत्स दित्ति ॥ सां ॥ स्वयं ॥ योगे ॥
 ॥ नाम दित्तियो धार यः ॥ श्री कृष्ण
 पृथ मस्तु ॥ नूति वार्पण ॥ ६५ ॥

श्रीगणेशाय नमः श्रीश्रीवादे न गुरुवे न
 मः ॥ अर्जुनस्य णे कृष्णनाथा ॥ कर्मो ह
 निज्ञानश्रेष्ठ असती ॥ अघोरकर्मिकां
 अनन्ता ॥ प्रवर्तवितो शिवा ॥ निश्चयवा
 क्ये येणे ॥ भुलकी सी अंतःकरणे ॥ लरी
 ये कनिश्चयो सांगेणे ॥ श्रेय पाविजे ल ॥ २
 दो प्रकारि चि निष्ठा ॥ पुंती सांगी ल
 ल्या भारता ॥ ज्ञानयो गाहूनि परता ॥
 कर्मयोग बोली जा ॥ ३ ॥ कर्मो र भजे न
 करती ॥ ते पुरुष मोक्षन पावती ॥ कर्म
 उगी न ल जिति ॥ तया सिधी नाही ॥ ४ ॥
 को व्ही कर्म न करती ॥ क्षणये क कर्म सां
 डिती ॥ दादुनिया करती ॥ प्रकृती जा
 ए ॥ ५ ॥ कर्मो द्रिया ते दंडी ॥ मव कल्पना
 न संडी ॥ लयाना ही विषया चि सांडी ॥ सु
 णो नि मुख ॥ ६ ॥ इंद्रिया द मन करी स्वभा
 वी ॥ इंद्रिया हा ति करवी ॥ कर्म फळा चि

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com